



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: L. J. J. S., narozená x. x. x
bytem x

proti
žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne x č. j. x

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zcela změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 5. 2019 č. I. č. j. X a to tak, že: „...podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 43 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009 se přiznává od 22. 6. 2006 částečný invalidní důchod.

Částečný invalidní důchod činí

4.175,- Kč měsíčně

- Podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb. se od ledna 2007 zvyšuje:

<i>procentní výměra částečného invalidního důchodu na</i>	<i>2.857,- Kč měsíčně</i>
<i>základní výměra částečného invalidního důchodu na</i>	<i>1.570,- Kč měsíčně</i>
<i>Celkem náleží částečný invalidní důchod od ledna 2007 ve výši</i>	<i>4.427,- Kč měsíčně</i>

- Podle nařízení vlády č. 256/2007 Sb. se od ledna 2008 zvyšuje:

<i>procentní výměra částečného invalidního důchodu na</i>	<i>2.943,- Kč měsíčně</i>
<i>základní výměra částečného invalidního důchodu na</i>	<i>1.700,- Kč měsíčně</i>
<i>Celkem náleží částečný invalidní důchod od ledna 2008 ve výši</i>	<i>4.643,- Kč měsíčně</i>

- Podle nařízení vlády č. 211/2008 Sb. se od srpna 2008 zvyšuje:

<i>procentní výměra částečného invalidního důchodu se nemění a nadále náleží ve výši</i>	<i>2.943,- Kč měsíčně</i>
<i>základní výměra částečného invalidního důchodu na</i>	<i>2.170,- Kč měsíčně</i>
<i>Celkem náleží částečný invalidní důchod od srpna 2008 ve výši</i>	<i>5.113,- Kč měsíčně</i>

2. *Doplatek částečného invalidního důchodu účastníku řízení náleží podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů dne 22. 6. 2006.*

3. *Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I. č. j. X ze dne 13. 5. 2019 se zcela mění tak, že podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 43 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009 se přiznává od 9. 10. 2008 plný invalidní důchod.*

<i>Plný invalidní důchod činí</i>	<i>10.459,- Kč měsíčně</i>
-----------------------------------	----------------------------

- Podle nařízení vlády č. 363/2008 Sb. se od ledna 2009 zvyšuje:

<i>procentní výměra plného invalidního důchodu na</i>	<i>8.654,- Kč měsíčně</i>
<i>základní výměra plného invalidního důchodu se nemění a nadále náleží ve výši</i>	<i>2.170,- Kč měsíčně</i>
<i>Celkem náleží částečný invalidní důchod od ledna 2009 ve výši</i>	<i>10.824,- Kč měsíčně</i>

4. *Podle čl. II bodu 8. Zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se plný invalidní důchod ve výši, v jaké*

náležel ke dni 31. 12. 2009, považuje od 1. 1. 2010 za invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a činí v celkové výši 10. 824,- Kč měsíčně

- Podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb. se od ledna 2011 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 8.992,- Kč měsíčně na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.230,- Kč měsíčně na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 11.222,- Kč měsíčně ledna 2011 ve výši

- Podle vyhl. č. 286/2011 Sb. se od ledna 2012 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.136,- Kč měsíčně na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.270,- Kč měsíčně na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 11.406,- Kč měsíčně ledna 2012 ve výši

- Podle vyhl. č. 324/2012 Sb. se od ledna 2013 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.219,- Kč měsíčně na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.330,- Kč měsíčně na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 11.549,- Kč měsíčně ledna 2013 ve výši

- Podle vyhl. č. 296/2013 Sb. se od ledna 2014 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.256,- Kč měsíčně na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.340,- Kč měsíčně na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 11.596,- Kč měsíčně ledna 2014 ve výši

- Podle vyhl. č. 208/2014 Sb. se od ledna 2015 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.405,- Kč měsíčně na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.400,- Kč měsíčně
na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 11.805,- Kč měsíčně
ledna 2015 ve výši

- Podle vyhl. č. 244/2015 Sb. se od ledna 2016 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.405,- Kč měsíčně
se nemění a nadále náleží ve výši

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.440,- Kč měsíčně
na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 11.845,- Kč měsíčně
ledna 2016 ve výši

- Podle nařízení vlády č. 325/2016 Sb. se od ledna 2017 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.612,- Kč měsíčně
na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.550,- Kč měsíčně
na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 12.162,- Kč měsíčně
ledna 2017 ve výši

- Podle nařízení vlády č. 343/2017 Sb. se od ledna 2018 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 9.949,- Kč měsíčně
na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 2.700,- Kč měsíčně
na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 12.649,- Kč měsíčně
ledna 2018 ve výši

- Podle nařízení vlády č. 213/2018 Sb. se od ledna 2019 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 10.288,- Kč měsíčně
na

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 3.270,- Kč měsíčně
na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 13.558,- Kč měsíčně
ledna 2018 ve výši

- Podle nařízení vlády č. 260/2019 Sb. se od ledna 2020 zvyšuje:

procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 10.823,- Kč měsíčně
na

k procentní výměře náleží dodatečná pevná částka ve výši 151,- Kč měsíčně

základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 3.490,- Kč měsíčně
na

Celkem náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 14.464,- Kč měsíčně
ledna 2018 ve výši

5. *Doplatek plného invalidního důchodu, resp. Invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně účastníku řízení náleží podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů ode dne 9. 10. 2008 do 15. 1. 2013.“*
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žalobou napadeným rozhodnutím jí byl přiznán invalidní důchod druhého stupně k datu 22. 6. 2006, který byl zvýšen na třetí stupeň od 9. 10. 2008. Žalobkyně nesouhlasila se stanoveným datem. Podle jejího názoru se stala invalidní mnohem dříve. Navrhla nové posouzení svého zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 21. 8. 2019 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb. a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobkyně je podle ust. § 43 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění platném do 31. 12. 2009, od 22. 6. 2006 částečně invalidní, od 9. 10. 2008 plně invalidní (od 1. 1. 2020 transformace na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně). Žalovaná také navrhla důkaz posudkem posudkové komise MPSV, nicméně nadále trvala na svém rozhodnutí a navrhla žalobu zamítnout.
4. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I ze dne 13. 5. 2019 č.j. X, doplnění dokumentace ze dne 26. 7. 2019 k námitce proti rozhodnutí ze dne 13. 5. 2019, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 12. 2019 č.j. RN-805 924 0024-315-JS, v soudním spise se pak nalézá posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 7. 7. 2020 ev.č.: SZ/2020/788-PH-12.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 7. 7. 2020 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

6. Při jednání konaném dne 23. 11. 2020 účastnice řízení setrvaly na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
11. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti lékaře, odbornost interní lékařství podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně mimo jiné uvedla, že: „Posuzovaná je nyní 39letá vysokoškolsky vzdělaná žena, která v roce 1998 onemocněla průjmovitým onemocněním s horečkami a perianálními píštělemi, pro nález perianálního abscesu hospit. Ve FN Motol, kde absces neúspěšně chir. řešen, v 1999 provedena odlehčovací sigmoideostomie, následně parastomální píštěl. V roce 1999 ve FN Motol diagnostikována Crohnova choroba - ileokolická lokalizace. Následně pro ztrátu důvěry ve Fakultní nemocnici Motol a pro možnost biologické léčby přešla klientka do léčení v ÚVN. V té době byla studentkou gymnázia, kde maturovala po přerušení jednoho ročníku studia v roce 2000. Posuzovaná následně pokračovala ve studiu na Vyšší odborné škole JABOK (opět s přerušením studia od 1.3.2001 do 28.2.2002 dle Osobního listu důchodového pojištění), poté na Evangelické theologické fakultě a následně na Fakultě humanitních studií, kterou ukončila s titulem Mgr., promovala dle dokumentace v 2008. Do roku 2006 byl zdravotní stav měnlivý, nicméně umožňoval soustavnou přípravu na

budoucí zaměstnání.

K dalšímu zhoršení zdravotního stavu s nutnou hospitalizací a operací od roku 2000 došlo dle výkazů Všeobecné zdravotní pojišťovny až v roce 2006, kdy musela posuzovaná pro relaps choroby podstoupit pravostr. hemikolektomii v ÚVN. Od dubna

2007 nedocházela na kontroly a byla bez medikace.

K dalším významnějším zhoršením poté došlo v letech 2008 (porucha pasáže, stenóza rekta, četné perianální píštěle), 2009 (axiální ileostomie s okluzí po roce). I v dalších letech následovaly opakovaně po roce či dvou resekční chirurgické výkony (2010 resekce levého tračníku, resekce tenkého střeva, dekonexe píštělí - žaludek, jejunum, anastomoza ileodescenes, 2012 sigmoidostomie Hartman s další operativní úpravou pro

prolaps, 2014 dilatace stenózy ilea, 2015 resekce tenkého střeva v oblasti stomie, 2018 flegmona břišní stěny, incize abscesu, následně revize, adheziolýza, dekonexe píštělí, resekce tenkého střeva, anastomoza ileo-ilealis ETE, STH-M iiei, v 2018 resutura, trvá ileostomie).

V době recidivy subileozního stavu v roce 2017 uvedeno v propouštěcí zprávě z hospitalizace, že pacientka byla ze své vůle dlouhodobě bez kauzální léčby, v.s. z důvodu chtěného otěhotnění (ve zprávě z 5/ 2018 uvedeno, že plánuje graviditu po předchozím spontánním abortu v 2016).

Podle poslední doložené lékařské zprávy z 3.10.2018 ISCARE, Praha 7, MUDr. M., byla dle sonografie bez průkazu abscesu v dutině břišní či břišní stěně, dvě zevní ústí píštělí v břišní stěně spojené v.s. kanálem, píštěl s ústím v horním pólu jizvy po

horní střední laparotomii v intimní souvislosti s kličkou tenkého střeva. CT enteroklýza

byla provedena 1.6.2018 s nálezem: st.p. subtotální kolektomii, pahýl sigmatu končí slepě pod dělohou, konvolut kliček tenkého střeva s úseky a zesílenou stěnou až na 9mm a stenózou lumen, meziklička šíře až 4mm. Subj. v době vyšetření bez bolestí břicha, afebrilní, obj. vážila 56kg, perianálně bez projevů Crohnovy choroby. Blíže somatický či psychický obj. nález v recentní dokumentaci nebyl popsán.

Zhodnocení obj. nálezu ve vztahu k doloženým zprávám a vyjádření k námitkám:

Podle výše uvedených faktů dle názoru PK MPSV nebylo bylo možno v době prvních doložených příznaků v roce 1998-1999 ještě hodnotit zdravotní stav posuzované jako dlouhodobě nepříznivý, v roce 1999 byla odlehčovací ileostomie provedena z důvodu chirurgicky neúspěšného řešení abscesu s předpokladem brzkého zanoření.

Příprava na zaměstnání studiem je pro účely sociálního pojištění adekvátní zaměstnání na plný úvazek, pokud by v té době posuzovaná byla zaměstnána, čerpala by pracovní neschopnost v možné délce cca 1 roku s případným možným opakovaným prodloužením

až do délky cca 24 měsíců.

Zdravotní stav v této době umožnil dokončit studium, byť s přerušeními (jež by v případě

zaměstnání byly řešeny pracovní neschopností). Po zanoření stomie byla posuzovaná schopna nastoupit na vysokoškolská studia.

I při hypotetickém předpokladu, že by v této době byl zdravotní stav posuzován již jako

DNZS, bylo by nutno jej hodnotit dle kapitoly X, oddílu C, položky 2b, přílohy k vyhlášce

č. 284/1995Sb. ve znění vyhlášky č. 157/1997Sb., kde jsou definovány chronické střevní

obtíže při Crohnově chorobě, ulcerózní kolitidě či idiopatické proktokolitidě se snížením

celkové výkonnosti organismu a výživy, s častými průjmy, se značnými odchylkami v laboratorních nálezech, s ojedinělými poruchami pasáže, s koloskopicky mírnou aktivitou či občasnými recidivami, Z míry poklesu pracovní schopnosti 20-40% by bylo

nutno zvolit dolní hranici položky (jednak pro nemožnost doložit komplexnější zdravotní

dokumentací, jednak pro schopnost pokračovat v denním studiu na vysoké škole) - procentní pokles by neodpovídal přiznání invalidity ani částečné.

Za dobu vzniku invalidity je dle PK MPSV v souladu s hodnocením lékařky námitkového

odd. ČSSZ možno považovat datum 22.6.2006 (pravostranná hemikolektomie).

Od 22.06.2006 do 18.09.2008 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole X. odd. C, položce 2, písm. c příl. č. 2 vyhl. č. 284/1995

Sb. v platném znění s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 60 %. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 cit. vyhlášky se neměnila. (V této době posuzovaná dokončila vysokoškolská studia a nastoupila do zaměstnání na poloviční úvazek).

Od 19.09.2008 do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedeném v kapitole X., odd. C., pol. 2 písm. c příl. č. 2 vyhl. č. 284/95 Sb. v pl. znění s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70 %. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 cit. vyhlášky se neměnila. (Došlo ke zhoršení zdravotního stavu a přechodnému ukončení pracovního zapojení).

Od 01.01.2010 (nová zákonná norma) rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nevýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI. Odd. C, pol. 4 c příl. k vyhl. Č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhl. nemění.

Námitce nemohlo být vyhověno - vysvětlení vizte výše v tomto odstavci.

Kritérium nízké výše výplaty invalidního důchodu není pro stanovení dřívějšího data

vzniku invalidity relevantní.

Z posudkového hlediska je přiznání invalidity III. st. po celé poslední uvedené období posudkově maximálně vstřícné, protože posuzovaná od 1.1.2011 do 3/2018 pracovala v plném úvazku a po dlouhý časový úsek byla bez kauzální léčby. Ve svém odvolání na skutečnost plného pracovního zapojení posuzovaná sama poukazuje. Je nutno respektovat fakt, že invaliditu nelze chápat jako „odměnu“ za vážné onemocnění, ale jako

finanční náhradu při nemožnosti vykonávat zaměstnání, přičemž klientce byl Českou správou sociálního zabezpečení tolerován souběh plné invalidity a plného pracovního úvazku. Tuto skutečnost uvádí PK MPSV proto, aby bylo možno zhodnotit, že ČSSZ

posuzovanou nepoškodila, naopak projevila vstřícnost při posouzení průběhu onemocnění.

Závěr:

Po podrobném přezkumu doložených písemných materiálů a s ohledem na námitky posuzované PK MPSV konstatuje, že je možno plně souhlasit s posouzením lékařky námitkového oddělení ČSSZ ze dne 2.9.2019.

Vzhledem k tomu, že se nepředpokládá další významné zlepšení zdravotního stavu, je kontrolní lékařská prohlídka neúčelná.“

12. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 7. 7. 2020 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%.
13. Posudek PK MPSV ČR ze dne 7. 7. 2020 ev. č. SZ/2020/788-PH-12 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně, jakož i stanovení vzniku invalidity proto není žádných pochyb.
14. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. listopadu 2020

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně